

Kiállítás-összefoglaló

Cím: Art is my THERAPY

Helyszín: Zönotéka, Berlin

Időpont: ~~2020.márc.14-ápr.5.~~ elhalasztva 2020. őszre

Művész: Horváth Lóczy Judit

Kurátor: Mártonffy Melinda

Design: Márián Gábor

Technikai tanácsadás, kivitelezés, workshopok: Feles Máté

Marketing, stratégia: Grace Franck

Filozófia:

A kiállítás tervezésekor abból indultam ki, hogy mostanában rengeteg nehéz, elborzasztó témát tárgyal a napi sajtó. Szinte lehetetlen menekülni az így ránk nehezedő súly elől. Bár mindenkinek van felelőssége saját magára és környezetére vonatkozóan, nem viselhetjük a média által felénk sugárzott összes probléma súlyát, mert beleroppanunk. Kellenek a nyugodt percek, szigetek, amikor egy rövid időre elmerülhetünk egy szép színben, egy kreatív foglalatosságban, vagy egy inspiráló (vizuális) gondolatmenetben.

Nekem a művészet és a sport azok a területek, amelyek segítenek megőrizni a lelkem és pszichém egészségét, hasznosnak és proaktívnak érezni magam.

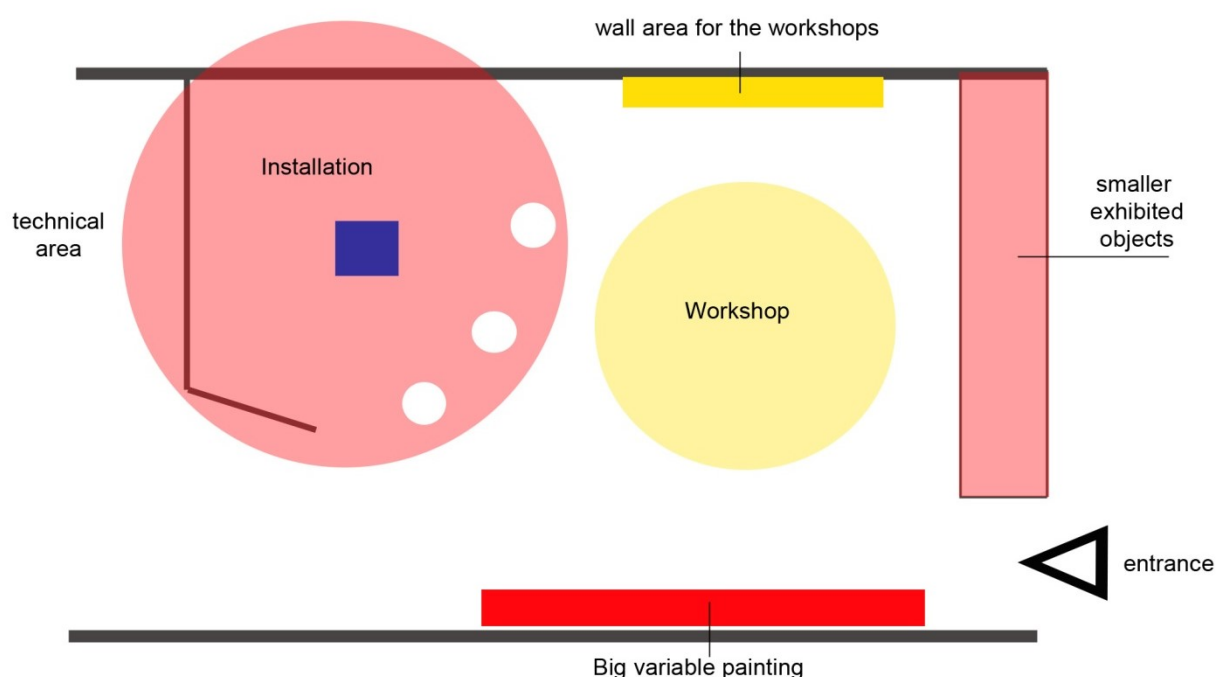
Már régóta szeretnék egy kiállítást, ahol a művészetet mint terápiás eszközt használhatom, a frusztrált, kiábrándult nézőknek segíthetek megtalálni a harmóniát, belső nyugalmat, ha csak rövid időre is.

Rövid leírás:

A tavalyi tapasztalatok alapján (2018. SHIFT, csoportos kiállítás) a teret nagyvonalúan kezelném.

Egy nagyméretű installáció és egy szintén nagy, helyspecifikus festmény uralná a galériát. Ezek közrefognának egy, a workshopok számára fenntartott, asztallal és székekkel berendezett teret. Az ehhez csatlakozó falrész is része a kiállításnak, de oly módon, hogy azt a látogatók, a workshopokon résztvevők alakítják.

A kirakatban kisméretű objektumokat helyeznék el, amelyek párbeszédben állnak az installáció közepén álló nagyobb objektummal.

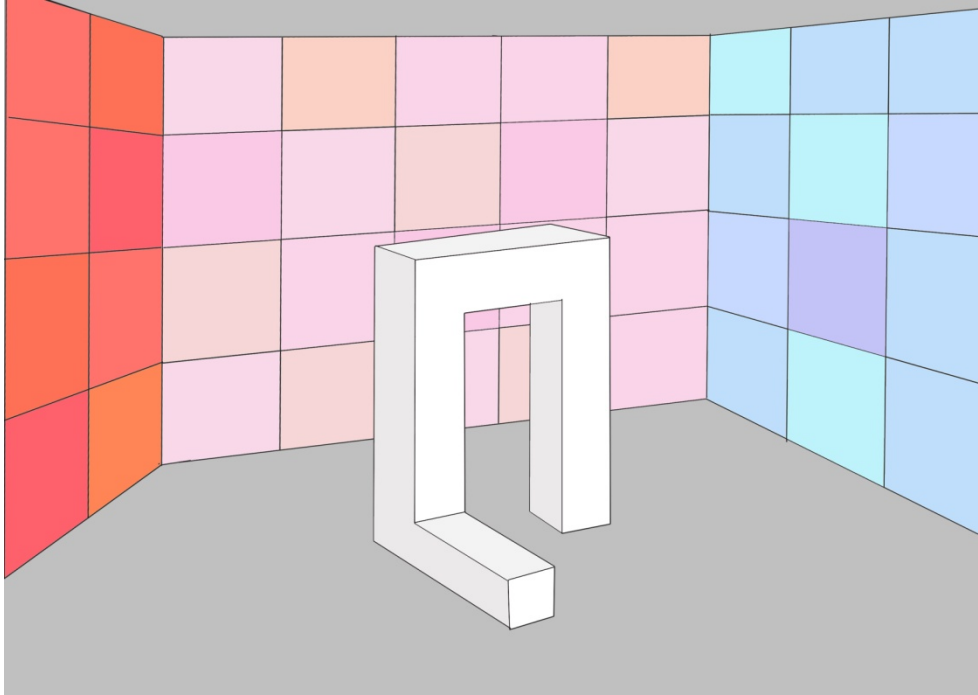

Installáció:

A bejáráttal szemben, két mozgatható fal segítségével egy három oldalról vizuálisan zárt teret hoznák létre, amit egyen-méretű festett vásznakkal takarnék be tapétaszerűen. A falak egy-egy színt idéznek (rózsaszín, világoskék és terrakotta vörös), de ha közelebb megyünk, látjuk, hogy minden vászon kicsit eltérő árnyalattal van festve. (Ez messziről egységes színnek hat, mégis érezi valami zizegést, feszültséget, nem hat unalmasnak.)

Így egy-egy színes fal képződik, a tér közepére állított nagyméretű objekt mögött, mely fehér.

A tér negyedik oldalán puffokat, babzsák-foteleket (valamilyen ülő alkalmatosságot) helyeznék el, hogy kényelmesen el lehessen merülni a látvány tanulmányozásában.

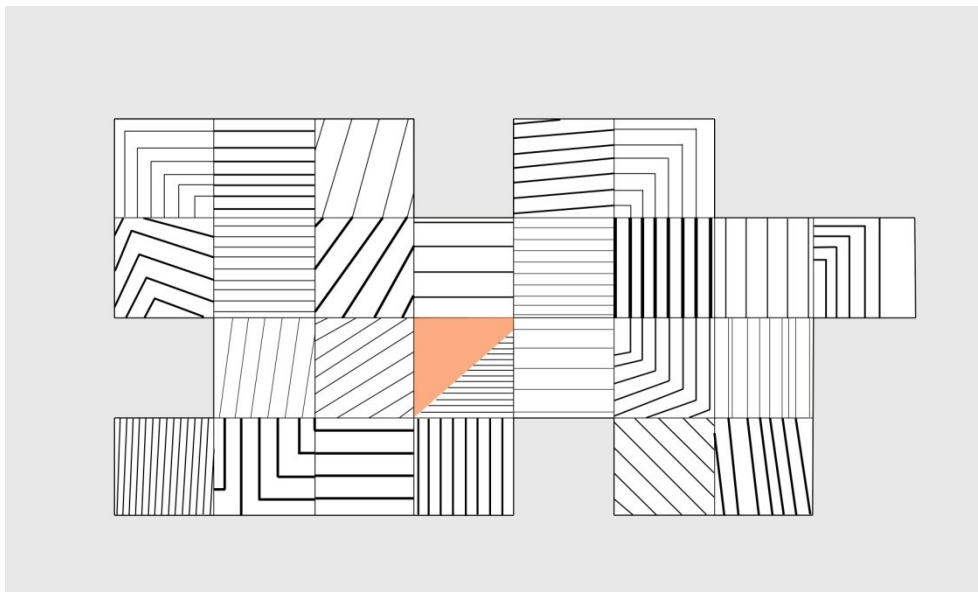

Nagyméretű festmény

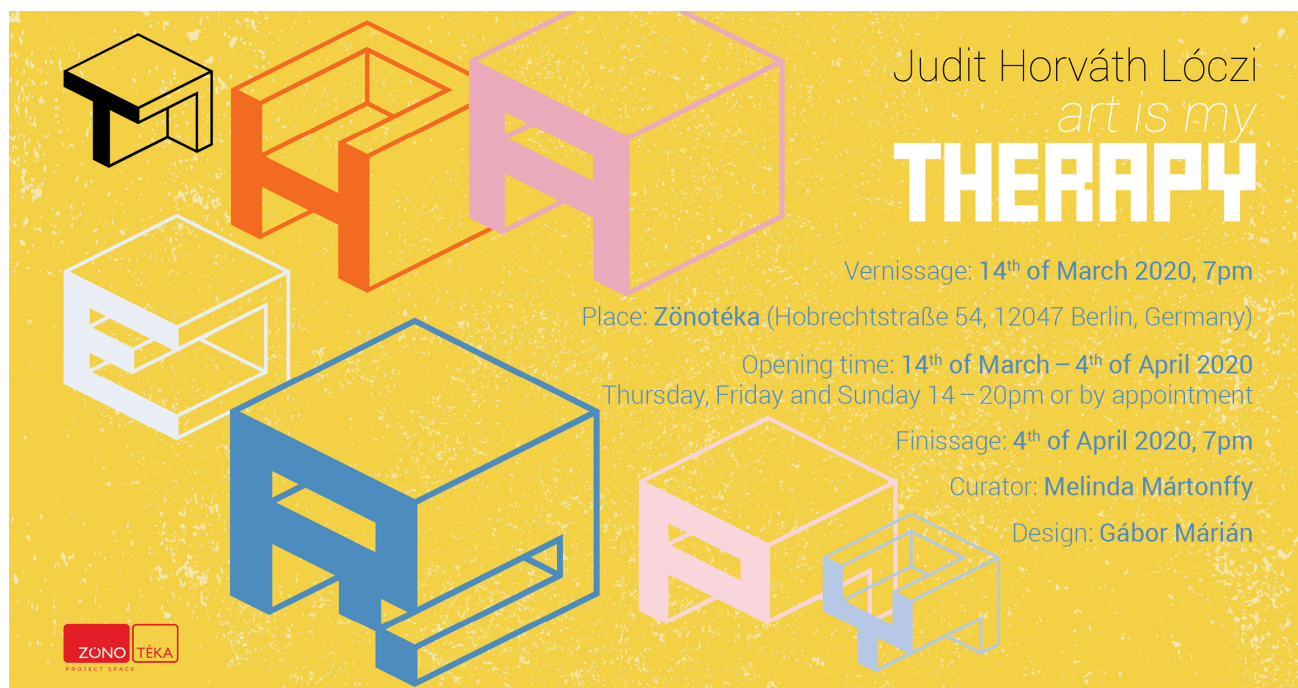
A bejáráttól balra eső hosszanti falon egy, a helyszínhez alkalmazkodó, variábilis, moduláris festményt helyeznék el.

A festmény is azonos méretű vásznakból áll, egyszerű fekete-fehér, de különböző vastagságú és sűrűségű vonalhálózattal, amelyek bizonyos pontokon találkoznak, így erővonalak alakulnak ki.

A kép a Budapesten megfestett vásznakból a Zönotékában „születne meg”, a falhoz, helyszínhez igazodva, a pillanat adta ötletek mentén kerülne installálásra.

A kiállítás designja, meghívója

Kurátori szöveg a kiállításhoz

Judit Horváth Lóczi – Art is my THERAPY

Zönotéka, 2020. spring

Az, hogy a művészetek nagy hatással vannak a lélekre és az elmére, sőt, gyógyító erejük is van, nem új keletű gondolat. Már Arisztotelész is megfigyelte, hogy a színjáték során a néző katarzist, azaz megtisztulást él át a történet által keltett, majd levezetett feszültség oldásaként. Katarzist a kitárulkozás által azonban nem csak egy színdarab, hanem bármilyen művészeti alkotás kelthet, amelyet előszeretettel alkalmaznak művészetterápiás céllal is. Horváth Lóczi Judit Art is my THERAPY című kiállításán a művészetnek ezt a gyógyító erejét hívja segítségül, hogy látogatóit felszabadítsa napi problémái, feszültségei alól. A művész célja, hogy a mai rohanó világunkban, a napi szinten a médiából ránk zúduló nehéz, társadalmilag is érzékeny témák mellett a látogató a kiállításban némi menedéket, megnyugvást találjon. A stresszes hétköznapok frusztráltsága mellett kellenek a nyugodt percek, békés szigetek, amikor rövid időre elmerülhetünk egy szép színben, egy kreatív foglalatosságban, vagy egy inspiráló gondolatmenetben. Ez a kiállítás ennek a harmóniának az elérésére tesz kísérletet.

A művész éppen ezért most alapvetően az érzékeinkre, lelkünkre szeretne hatni, helyspecifikus installációjával és interaktív, moduláris műveivel. A külön a Zönotéka terébe készített nagy méretű installáció egyfajta művészdoboz felnagyított másaként is értelmezhető, amelybe a látogató belesétálhat vagy leheveredhet előtte. A három falat teljesen kitöltő, finom átmenetekkel dolgozó, színes felületek és a közepén elhelyezett, ezekkel kontrasztban álló fehér objekt a színek és formák ősi élményével nyugtatják le, ugyanakkor dolgoztatják az elmét. A bejárat melletti hosszú falon egy szintén egyszerű eszközökkel dolgozó, nagy falfelületet kitöltő, moduláris festmény látható. Az 50x50 cm-es, vászon alapú festményekből összeállított műalkotás a megszokottól eltérő pozíciójú, tetrisz-szerű elrendezésében nincs szabályszerűség vagy végleges megoldás. A vonalak egyszerű játéka a véletlenszerűség és a kirajzolódó minta felfedezésének élményét adják a nézőnek, ezzel alkotásra, továbbgondolásra készítette minket. A nagy szavak, a mély felvetések és a világ problémáira való reflektálás helyett Horváth Lóczy most a művészet ősi szerepköréhez nyúl vissza: alkotásai terápiás célzattal szeretnének nyugtatni, katarzist okozni, hogy a kiállítás megtekintése után a látogató remélhetőleg kellemes élményekkel, kiegyensúlyozottan távozzon.

A kiállítás kurátora Mártonffy Melinda művészettörténész.